

44.1. Σκόρδα – Γενικές Πληροφορίες

44.1.1. Εισαγωγή

Τα Σκόρδα (επιστημονική ονομασία: *Allium sativum*, Άλλιον το ήμερον) είναι μονοετή ή και πολυετή, ποώδη φυτά τα οποία ανήκουν στο γένος Άλλιο και στην οικογένεια των Λειριοειδών ή Υακινθοειδών. Η καταγωγή τους είναι από τις περιοχές της κεντρικής και ανατολικής Ασίας. Χρησιμοποιείται από την αρχαιότητα ως άρτυμα στην παρασκευή φαγητών, και για τις φαρμακευτικές του ιδιότητες.

Έχει βολβώδες στέλεχος και τα φύλλα του μέχρι τη μέση περίπου είναι επίπεδα, λεία, στενά, μακριά και κοφτερά. Στην κορυφή του στελέχους είναι το άνθος που έχει λευκό χρώμα. Ο βολβός του σκόρδου ή «κεφάλι» αποτελείται από πολλά μικρά βολβοειδή μέρη που λέγονται σκελίδες, έχουν κοινή βάση και καλύπτονται όλα μαζί από 3-4 ή 3-5 μεμβράνες που έχουν μορφή κολεού(σωληνοειδούς θήκης).

Στην Ελλάδα καλλιεργείται από τα αρχαία χρόνια και το περιγράφουν ο Ηρόδοτος και ο Αριστοφάνης. Η φύτευση του σκόρδου για το Ελληνικό κλίμα ξεκινά το φθινόπωρο από τον Οκτώβριο μέχρι το Φεβρουάριο για τα ξερά ή την άνοιξη για τα νωπά σκόρδα. Φυτεύονται σε βάθος ως 5 εκ. και σε απόσταση 5-10 εκ. μεταξύ τους. Το σκόρδο ανθίζει κατά τους καλοκαιρινούς μήνες και το ύψος του κυμαίνεται από 30-50 εκατοστόμετρα. Η συγκομιδή γίνεται κατά τους μήνες Ιούνιο και Ιούλιο. Τα σκόρδα ξεριζώνονται, αφήνονται να μαραθούν και στη συνέχεια γίνονται αρμαθιές για να διατηρηθούν για μεγάλα χρονικά διαστήματα και κατόπιν στέλνονται στην αγορά.

Στην Ελλάδα καλλιεργούνται 30.000 στρέμματα και η ετήσια παραγωγή φτάνει τους 18.000 τόνους με κυριότερες περιοχές παραγωγής τη Μακεδονία, τη Θράκη, στην Εύβοια και τον Πλατύκαμπο Λάρισας. Οι σπουδαιότερες ποικιλίες που καλλιεργούνται στην Ελλάδα είναι τα άσπρα, οι γίγαντες και τα κοινά.

Σύμφωνα με στοιχεία του διεθνούς οργανισμού FAOSTAT οι μεγαλύτερες σε παραγωγή χώρες είναι η Κίνα που παράγει το 80% της παγκόσμιας παραγωγής, η Ινδία το 5,5%, η Αίγυπτος και η Ρωσία το 1%, το Μπαγκλαντές το 0,9%, η Μιανμάρ και το Ουζμπεκιστάν το 0,8%, η Αιθιοπία οι Η.Π.Α. και η Ουκρανία το 0,7% και άλλες χώρες με μικρότερες παραγωγές. Η Ελλάδα παράγει το 0,04% της παγκόσμιας παραγωγής.

44.1.2. Δείκτες Ωριμότητας:

Ο προσδιορισμός του κατάλληλου χρόνου συγκομιδής, καθορίζεται με κριτήριο την ξήρανση του υπέργειου τμήματος και την πτώση του στο έδαφος. Η συγκομιδή αρχίζει όταν το 80% των στελεχών μιας φυτείας έχουν λυγίσει πάνω από το βολβό.

Άλλος τρόπος είναι ο έλεγχος με το χέρι διαπιστώνοντας τον εύκολο διαχωρισμό των σκελίδων που αποτελούν τον βολβό. Άλλος δείκτης ο οποίος δεν είναι και τόσο ακριβής, γιατί επηρεάζεται από περιβαλλοντικούς και κλιματολογικούς παράγοντες, είναι ο χρόνος που μεσολαβεί από τη σπορά μέχρι την ωρίμανση και προσδιορίζεται από 6 έως 8 μήνες.

44.1.3. Ποιοτικοί Δείκτες:

Οι ποιοτικοί δείκτες προσδιορίζονται από:

Το μέγεθος του καρπού, το σχήμα, χωρίς ελαττώματα και από την έλλειψη φθορών που παρουσιάζουν στο σώμα τους.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Οι βολβοί πρέπει να είναι καθαροί να έχουν αποξηραμένο λαιμό και εξωτερικό περίβλημα με «χάρτινη» υφή ενώ οι σκελίδες να είναι σταθερές στην αφή.

***Τα παραπάνω κείμενα αποτελούν αποσπάσματα από το βιβλίο μας «Λαχανικά: Μακροχρόνια Συντήρηση, τα μυστικά».**